

ACC. N:R M. 16371:1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Louise Holmström, Lund
Härad: V. Göinge Berättare: Anette Thaugen, f. Svensson,
Cleveland, Ohio
Socken: Tingå Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: 1957 Född år 1871 i Tyslinge, Tingå sock.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

*Emigration. s. 1-5.
(foto s. 5.)*

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16371:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Far var banvakt i Tyringe. Jag var äldst av nio syskon, så jag fick minsann tidigt börja hjälpa till hemma och hålla reda på småsyskonen. Banvaktstugan hade två rum och kök och så fanns där en liten jordbit till. På den tiden fanns det bara tre hus i Tyringe, och det var stationen, affären och så ett Hus till. Skolan var i Tvärskog, på sommaren var det småskola och på vintern storskola. Det var väl ungefär 70 barn alltsomallt när jag gick i skolan. På vintern minns jag att vi fick lysa oss med en lykta genom skogen.

1891 for en av mina bröder till Amerika. Det var en agent, som kom på besök och om han fick några med sig tillbaka, skulle han själv få gratis biljett tillbaka. Min bror och några ett par till följde med, jag minns att de reste över Tyskland. Nästa år, 1892, reste jag själv över. Jag hade inget annat skäl för det mer än att jag var äventyrslysten, jag ville se mig omkring och komma ut i världen. Mina föräldrar hade ingenting emot det, tvärtom. Jag hade varit ute och tjänat och sparat pengar, så det var inga ekonomiska svårigheter. Far ordnade allting.

Jag reste ensam, jag kan inte minnas att det var någon mer hemifrån som for. Till matsäck hade jag knäckebröd och rökt korv. Båten hette Tingvalla och gick från Göteborg. Resan tog 18 dar och i tre dygn hade vi hård storm. Vi låg sex i varje hytt. Det var inte vidare trevligt under däck, många mädde illa och var sjuka, så vi försökte vara ute på däck så mycket som möjligt.

ACC. N:R M.16371:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi utspisades på däck också, ur stora kittlar. ^Maten var det inget fel på. ^Det var en bra resa, vi hade roligt och det fanns många som hade dragspel och fiol och spelade och sjöng. Men klockan nio skulle vi vara i säng. Innan vi kom fram till ~~Ellis~~ ~~Island~~ New York fick vi stanna över natt på Ellis Island, men det minns jag inget om. I New York fanns det folk som tog hand om emigranterna och satte dem på rätt tåg. Jag skulle till min bror i Chicago. Emigranttågen behandlades precis som godståg, vi fick vänta och kördes in på sidospår. Ingen mat fick vi, men det var alltid någon som hade kvar av sin matsäck och bjöd. ^Ttvå dygn tog resan till Chicago.

Där skulle min bror möta mig, men han missade tåget, och där stod jag alldeles ensam. En dansk expressman ~~tog hand om~~ mig och hjälpte mig till ett hotell. Jag hade så litet pengar att jag inte vågade äta. När biljetten till Maywood, där min bror bodde, var köpt hade jag två cent kvar. På tåget dit satt jag och lyssnade för att höra, om det fanns några svenskar med. Jag upptäckte två damer, som jag talade om allt för och de kände min bror. De hjälpte mig, tog med mig hem och skaffade rätt på min bror.

Jag sökte plats genast och arbetade som hushållshjälp. Det var inte så svårt med språket, jag lärde mig fort och en hel del vanliga ord fick jag i mig ur kokböcker. 1893 gav jag mig iväg till Chicago och fick plats i ett fint hus. Vi var 5 flickor

ACC. N:R M. 16371:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

där och blev hårt hållna, fick inte gå ut utan att tala om vart, och vi måste komma hem på en bestämd tid. Här stannade jag i flera år och blev till slut kammarjungfru. Det har jag sen varit i flera förmögna familjer, och jag har varit med på Medelhavskryssning och i flera europeiska länder.

Jag hade aldrig någon hemlängtan. I Chicago fanns det ju gott om svenskar och jag gick in i Swedish National Dancing Club och i Godtemplarorden. Det kom ofta berömda svenskar resande, sångare, skådespelare och predikanter. Jag har alltid uppehållit kontakten med Sverige, brevväxlat med släktingar och vänner. Tre till av mina bröder kom över 1903. Själv gifte jag mig med en svensk, som var second generation, från Småland. Han hette egentligen Sjögren men ändrade namnet till Shagren, det var lättare så här. Han var trollkarl, mycket framstående, och vi reste omkring med en show, som understöddes av en medicinsk firma och som vi sålde varor åt på samma gång. Jag brukade göra reklam för dem, och så spelade jag munspel och tamburin. Efter ett par år hamnade vi i Cleveland, och då slutade vi med tunnan det, för min man var klen och det var tröttsamt att fara omkring, även om det var roligt. I Cleveland satte vi upp en karamellaffär och hade 14 flickor anställda, Vi kokade karameller na själva, men jag hade ingen särskild specialitet och inga svenska recept.

I hemmet behöll jag många svenska seder och lagade ofta svensk

ACC. N:R M. 16371:4.

mat, bakade siktebröd och vetebröd. Till jul hade vi förstås
lutfisk och risgrynsgröt. Skulle vi dekorera huset nån gång
brukade jag göra blåsippor av papper, som vi gjorde som barn.
Jag har flera svenska saker, mest av allt tycker jag om en gni-
desten från mitt barndomshem. En del kopparsaker och linne har
jag fått från Sverige med. Två gånger har jag varit tillbaka i
Sverige, en gång med min man, och då trollade han för hovet,
och då besökte vi också hans föräldrahem och var i Tyringe, där
jag kunde inte känna igen mig, och vårt hus var inte kvar,
Flytta tillbaka skulle jag aldrig vilja, och inte heller ångrar
jag att jag emigrerade. Ett sådant liv, så roligt och omväxlande,
och så bra som jag har det, skulle jag aldrig fått i Sverige.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

M.16371:5.

FOLKLIVSARKIVET

LUND

b Anette Shagren, f. Svensson, 1957

Inl. av Louise Holmström år 1957